

کشتار مردم بیگناه در ولایت قندوز توسط قوای اشغالگر ناتوجنایت هولناک دیگری است علیه مردم افغانستان!

طبق گزارش سایت فارسی بی بی سی بتاريخ 13 سنبله 1388 (4 سپتمبر 2009)؛ ناتو اعلام کرد که: "در حمله هوایی به دوتانکر نفتکش ربوده شده توسط طالبان در ولایت قندوز یک گروه بزرگ شورشیان کشته شده اند". لکن در همین روز والی قندوز طی مصاحبه با بی بی سی گفت که: "در این حادثه 50 تا 60 نفر کشته و سی تن دیگر زخمی شده اند. او علاوه نمود که از جمله 45 تن از این کشته شدگان وابسته به گروه طالبان هستند. ولی مردم محل در منطقه "علی آباد" قندوز گفتند که حدود (90) نفر از مردم ملکی در این حمله هوایی کشته اند. که بیشتر آنها مردم بیگناه هستند. همچنان سخنگوی ناتو گفت که: "شامگاه روز پنجشنبه 12 سنبله دوعراده تانکر توسط طالبان ربوده شده اند ولی عملیات هوایی بامداد روز (13) سنبله صورت گرفته است".

بدر نظر داشت سابقه هشت ساله جنایات و بربریت قوای اشغالگر امریکائی و ناتو علیه مردم افغانستان که به بهانه «جنگ علیه تروریسم» صورت گرفته است؛ از این سخنان چنین استنباط می گردد که باز هم این اشغالگران وحشی به اقدامات کورکورانه و عمدی علیه مردم افغانستان متوسل شده اند. زیرا این امر کمتر اتفاق می افتد که نیروهای جنگی طالبان بآنکه از خطرات حمله هوایی امریکا و ناتو بخوبی آگاهی دارند؛ باز هم بصورت گروهی باتانکرهای ربوده شده باقی مانده باشند! شاید عده از آنها در آن محل حضور داشته اند؛ و برخلاف ادعای قوماندان قوای اشغالگر ناتو اکثریت قاطع این کشته شدگان باید مردم مظلوم آن محل باشند.

بتاریخ 15 سنبله (7 سپتمبر) طالبان از ملل متحد و گروه های «حقوق بشر» بین المللی تقاضا کرده اند تا درباره حمله هوایی ناتو به تانکرهای نفتکش در شمال افغانستان در ولایت قندوز تحقیقاتی انجام دهند. هم چنان طالبان تعداد کشته شدگان این حادثه را 150 تن غیرنظامی ذکر کرده اند. اما در همین روز گروه های مستقل «حقوق بشر» افغانستان تعداد کشته شدگان غیرنظامی را 60 تا 70 نفر گزارش دادند.

بدر نظر داشت گزارشهای مختلف و چگونگی جریان وقوع حادثه؛ این موضوع را نباید از نظر دور داشت که شاید طالبان آگاهانه مردم مظلوم و محتاج رابه خاطر چند لیتر نفت از تانکرهای صادره شده به این مسلخ کشانده باشند تا هرچه بیشتر ناتو دولت مزدور را مورد قهر و خشم مردم افغانستان و در معرض نكوهش اذهان عامه جهانیان و مورد انتقاد جناح های مخالف دولتها در کشورهای عضو ناتو قرار دهند. ورنه طالبان به لحاظ نظامی از عقوبت چنین مسایلی بخوبی آگاهی داشتند. و اگر اینها با خون مردم معامله نمی کنند و بگونه عمدی به چنین نیرنگی متوسل نشده اند؛ باید مردم را بهیچ صورت اجازه نمیدادند که به محل توقف تانکرها نزدیک شوند.

هشت سال است که از یکطرف اشغالگران امریکائی و ناتو از طرف دیگر گروه های ارتجاعی طالبان و گلب الدین و حقانی و متحدین آنها مانند گروه القاعده و طالبان پاکستانی و سایر گروه های اسلامی خون مردم مظلوم بیدفاع افغانستان را می ریزند. و تا زمانی که افغانستان مورد اشغال و استعمار و تاخت و تاز ابر قدرت امپریالیستی امریکا در رأس امپریالیسم بین المللی و گروه های ارتجاعی بومی و ارتجاع منطقه قرار دارد نه کشتار مردم ما و جنایت علیه آنها متوقف خواهد شد و نه مردم ما روی استقلال و آزادی و امنیت و آرامی را خواهند دید. نه تنها در هشت سال اخیر بلکه سی سال است که مردم ما مورد تجاوز و کشتار و غارت قدرتهای امپریالیستی و گروه های ارتجاعی رنگارنگ مزدور قرار دارند. تا مردم ما در گرداب توهم و ناآگاهی باقی بمانند و هر روز به سراب نیرنگهای امپریالیسم و ارتجاع بیهوده دلخوش کنند از این جهنم رهائی نخواهند یافت. امپریالیسم امریکا و ناتو و مزدوران داخلی آنها هر روز و هر هفته و هر ماه متوسل به ترفند و نیرنگ تازه می شوند و باشکال و طرق مختلف مردم بیچاره و برقم رسیده را اغوا می کنند. خون آنها را می ریزند و انواع جنایت و تجاوز را بر آنها روا می دارند؛ بعد مشت پول ناچیزی بنام «خون بها» به آنها می دهند و قربانیان خود را «شهید» نام گذاشته و توسط کرزی و چند ملای

مزدوردیگری برای آنها «فردوس برین» آرزومی کنند. اینست حلیه گری، نیرنگ بازی و رذالت امپریالیسم و ارتجاع .

مردم افغانستان باید از خواب غفلت بیدار شوند و بخود آیند. بیش از این فریب نیرنگها و رذالتهای امپریالیستها و مرتجعین رانخورند. دوستان واقعی و دشمنان رنگارنگ خود را بشناسند و بدانند که بدون آگاهی سیاسی و مبارزه و فداکاری در پرتو این آگاهی هیچ راه دیگری برای نجات آنها از این تهلکه وجود ندارد. مردم ما خاصاً روشنفکران و روشن بینان مردمی باید باین امر دقت کنند که امپریالیسم و ارتجاع که دشمنان قسم خوردهٔ خلقها و ملل مظلوم اند، هیچگاه «بودا» نمی شوند و داوطلبانه دست از کشتار و جنایت و غارتگری بر نمی دارند. این دشمنان بشریت باید با زور سلاح مبارزه انقلابی و مترقی به گورستان تاریخ فرستاده شوند. این یگانه راه برای نجات از سلطه و ستم امپریالیسم و ارتجاع نوکرانست.

مرگ بر امپریالیستهای اشغالگر امریکا و ناتو و دولت مزدور آنها!

7 سپتمبر 2009 (16 سنبله 1388)
(فعالین جنبش نجاتبخش مردم افغانستان)